II

*(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)*

# LĒMUMI

# KOMISIJA

## KOMISIJAS LĒMUMS

**(2007. gada 29. oktobris),**

**ar kuru elektroenerģijas ražošanai un pārdošanai Zviedrijā piemēro atbrīvojumu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs**

*(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 5197)*

**(Autentisks ir tikai teksts zviedru valodā)**

**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2007/706/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs [1], un jo īpaši tās 30. panta 4. un 6. punktu,

ņemot vērā Zviedrijas Karalistes pieprasījumu, kas saņemts pa e-pastu 2007. gada 29. jūnijā,

apspriedusies ar Valsts līgumu padomdevēju komiteju,

tā kā:

### I. **Fakti**

(1) Zviedrija 2007. gada 29. jūnijā pa e-pastu nosūtīja Komisijai pieprasījumu atbilstīgi Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 4. punktam. Komisija 2007. gada 20. jūlija e-pasta vēstulē lūdza papildinformāciju, ko Zviedrijas iestādes pēc sākotnējā termiņa pagarināšanas tai nosūtīja 2007. gada 17. augusta e-pasta vēstulē.

(2) Zviedrijas Karalistes iesniegtais pieprasījums attiecas uz elektroenerģijas ražošanu un pārdošanu (vairumtirdzniecību un mazumtirdzniecību).

(3) Pieprasījumam ir pievienots neatkarīgas valsts iestādes *Konkurrensverket* (Zviedrijas Konkurences iestāde) atzinums par to, ka nosacījumi Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punkta piemērošanai ir ievēroti.

### II. **Tiesiskais pamats**

(4) Direktīvas 2004/17/EK 30. pantā noteikts, ka direktīva neattiecas uz līgumiem, kas paredzēti, lai dotu tiesības veikt kādu no darbībām, uz kurām attiecas direktīva, ja dalībvalstī, kurā attiecīgo darbību veic, uz to attiecas tieša konkurence tirgos, piekļuve kuriem nav ierobežota. To, vai uz kādu darbību attiecas tieša konkurence, novērtē, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ņemot vērā attiecīgās nozares īpatnības. Piekļuvi tirgum uzskata par neierobežotu, ja dalībvalsts ir īstenojusi un piemērojusi attiecīgos Kopienas tiesību aktus, kas padara pieejamu

[1] OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/97/EK (OV L 363, 20.12.2006., 107. lpp.).

konkrēto nozari vai tās daļu. Šie tiesību akti ir norādīti Direktīvas 2004/17/EK XI pielikumā, kurā attiecībā uz elektroenerģijas nozari ir atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīvu 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu [1]. Direktīva 96/92/EK ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu [2]; jaunā direktīva paredz tirgus atvēršanu vēl lielākā mērā.

(5) Zviedrija ir īstenojusi un piemērojusi ne tikai Direktīvu 96/92/EK, bet arī Direktīvu 2003/54/EK un ir izvēlējusies pilnīgu īpašumtiesību nošķiršanu attiecībā uz pārvades tīkliem, kā arī juridisku un funkcionālu nošķiršanu attiecībā uz sadales tīkliem, izņemot vismazākos uzņēmumus, kuriem piemēro atbrīvojumu no funkcionālās nošķiršanas prasībām. Tālab un saskaņā ar 30. panta 3. punktu piekļuve tirgum jāuzskata par neierobežotu.

(6) Tas, vai uz kādu darbību attiecas vai neattiecas tieša konkurence, ir jānovērtē, pamatojoties uz dažādiem rādītājiem, no kuriem izšķirošs pats par sevi nav neviens. Attiecībā uz šajā lēmumā minētajiem tirgiem viens vērā ņemams kritērijs ir galveno dalībnieku tirgus daļa noteiktā tirgū. Otrs kritērijs ir šo tirgu koncentrācijas līmenis. Ņemot vērā attiecīgo tirgu pazīmes, ir jāizvērtē vēl arī citi kritēji, piemēram, likviditātes pakāpe, balansa elektroenerģijas tirgu darbība, cenu konkurence un tas, cik daudz klientu nomaina piegādātāju.

(7) Šis lēmums neskar konkurences noteikumu piemērošanu.

III. **Novērtējums**

(8) Zviedrijas iesniegtais pieprasījums attiecas gan uz elektroenerģijas ražošanu, gan uz tās pārdošanu (vairumtirdzniecību un mazumtirdzniecību).

(9) Zviedrijas elektroenerģijas vairumtirgus ir lielā mērā integrēts ziemeļvalstu (Dānijas, Norvēģijas, Zviedrijas un Somijas) elektroenerģijas tirgū. To veido divpusējs tirgus starp elektroenerģijas ražotājiem, no vienas puses, un piegādātājiem un rūpniecības uzņēmumiem no otras puses, kā arī brīvprātīga ziemeļvalstu elektroenerģijas birža *Nord Pool*, kas ietver tirgu piegādei pēc divām stundām un nākamajā dienā (*spot market*) un nākotnes līgumu tirgu. Iepriekš minētais un *Nord Pool* [3] integrētā tirgus uzbūve norāda uz izteiktu tendenci, ka veidojas ziemeļvalstu reģionāls vairumtirgus. Tomēr pārvades trūkumu (sastrēgumu) dēļ ir novērojami brīži, kad ziemeļvalstu elektroenerģijas tirgus tomēr darbojas kā sešas atsevišķas cenu noteikšanas zonas, no kurām viena ir Zviedrija. Zviedrijas tīkliem ir pieci galvenie savienojumi ar citām Eiropas Ekonomikas zonas daļām (starp Rietumdāniju un Zviedriju, Austrumdāniju un Zviedriju, Zviedriju un Dienvidnorvēģiju, Zviedriju un Ziemeļnorvēģiju, kā arī starp Zviedriju un Somiju). 2005. gadā savienojumā ar vislielākajiem pārvades trūkumiem sastrēgumi tika novēroti 52 % no laika un savienojumā ar vismazākajiem – 8 % no laika [4]. Tomēr šādi sastrēgumi reti notika vienlaicīgi visos piecos savienojumos. Saskaņā ar Zviedrijas iestāžu viedokli tādējādi Zviedrija 2005. gadā kā atsevišķa cenu zona, tas ir, bez saistības ar citām cenu zonām, funkcionēja tikai 0,5 % no laika. Turklāt, analizējot situāciju vairākās ar Zviedriju saistītās zonās kopš 2001. gada, var konstatēt to, ka 82,4 % no laika Zviedrija ir bijusi savienota vismaz ar četrām no toreiz sešām pārējām cenu zonām (Norvēģija tad bija sadalīta trijās zonās, nevis divās, kā tas ir tagad) [5]. Tāpēc un saskaņā ar Komisijas līdzšinējo praksi [6] jautājums par to, vai tirgus ir valsts vai reģionāla mēroga, netiks atbildēts, jo analīzes rezultāts nemainītos no tā, vai izmantotu šauru vai plašāku definīciju.

(10) Būtībā, pamatojoties uz tiem pašiem argumentiem, ir novērojama arī izteikta tendence, ka elektroenerģijas ražošanas ziņā veidojas Ziemeļvalstu reģionāls tirgus, tomēr trūkumi pārvadē un savienojumu ierobežotā jauda – kas Zviedrijas gadījumā sasniedz 24 % no ierīkotās ražošanas jaudas – starp Zviedrijas un citu Eiropas Ekonomikas zonas daļu tīkliem var izraisīt situāciju, ka uz laiku tirgus ir ierobežots tikai Zviedrijas robežās. Arī šajā gadījumā jautājums par to, vai tirgus ir valsts vai reģionāla mēroga, netiks atbildēts, jo analīzes rezultāts nemainītos no tā, vai izmantotu šauru vai plašāku definīciju.

[1] OV L 27, 30.1.1997., 20. lpp.
[2] OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.
[3] Sal. ar Komisijas paziņojuma "Eiropas gāzes un elektroenerģijas nozares apsekojums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 17. pantu" (turpmāk – "Galīgais ziņojums") A.2. iedaļas 5) rindkopu, COM(2006) 851, galīgā redakcija, 10.1.2007., 334. lpp.
[4] Sal. ar Galīgā ziņojuma A.1. iedaļas c) tabulu, 333. lpp.
[5] Skatīt 28. punktu lietā COMP/M.3867 *Vattenfall/Elsam* un *E2 Assets*, 22.12.2005.
[6] Sal. ar 22. un 23. punktu iepriekš minētajā Lietā COMP/M.3867 un Komisijas 2006. gada 19. jūnija Lēmumu 2006/422/EK, ar kuru nosaka, ka 30. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, ir piemērojams elektroenerģijas ražošanai un pārdošanai Somijā, izņemot Ālandu salas, OV L 168, 21.6.2006., 33. lpp. Skatīt arī Galīgā ziņojuma A.2. iedaļas 5) rindkopu, 334. lpp.

(11) Kā to apliecinājušas Zviedrijas iestādes, mazumtirgus apmērs atbilst Zviedrijas teritorijai; tā iemesls, cita starpā, ir atšķirības ziemeļvalstu nodokļu sistēmās un balansējošās elektroenerģijas pienākuma noteikumos. Turklāt *Konkurrensverket* skaidri norāda, ka mazumtirgus "ir valsts mēroga visupirms tāpēc, ka vairāki tehniski un juridiski šķēršļi liedz gala patērētājam pirkt elektroenerģiju no enerģijas tirgotājiem citās valstīs".

(12) Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam "Pārskats par progresu iekšējā gāzes un elektroenerģijas tirgus izveidē" ([1]) (turpmāk – "2005. gada pārskats") ir norādīts, ka "vairāku valstu tirgos šajā nozarē vērojama augsta koncentrācija, kas kavē efektīvas konkurences attīstību" ([2]). Tāpēc Komisija uzskatīja, ka attiecībā uz elektroenerģijas ražošanu "viens no rādītājiem, cik spēcīga ir konkurence valstu tirgos, ir triju lielāko ražotāju (..) kopējais tirgus īpatsvars" ([3]). Tehniskajā pielikumā ([4]) ir minēts, ka trīs lielāko ražotāju kopējā tirgus daļa no visas ziemeļvalstīs saražotās produkcijas ir 40 % ([5]), kas ir apmierinoši zems līmenis. Zviedrijas teritorijā trīs lielāko ražotāju kopējā tirgus daļa, protams, ir lielāka – 2004. gadā tā bija 86,7 % ([6]). Tomēr periodi, kad Zviedrijas tirgus bija izolēts, 2005. gadā sasniedza tikai 0,5 % no laika ([7]). Tāpēc lielākoties novērojams konkurences spiediens uz Zviedrijas tirgu, ko izraisa iespēja importēt elektroenerģiju no citām valstīm, vēl jo vairāk tāpēc, ka ziemeļvalstu starpā netiek iekasēta maksa par pārvadi. Tas, ka sastrēgumi līnijās starp Zviedriju un citām cenu zonām ir reti, nodrošina to, ka ieguldījumus elektroenerģijas nozarē Zviedrijas teritorijā nevar veikt, neņemot vērā citus ražotājus ziemeļvalstu tirgū. Tāpēc šie faktori jāuzskata par norādi uz to, ka ražošanas tirgū ir tieša konkurence, neatkarīgi no tā, vai to attiecina uz Zviedrijas tirgu vai uz veidojošos reģionālo tirgu.

(13) Gan koncentrācijas, gan likviditātes pakāpe labi raksturo konkurenci elektroenerģijas vairumtirgū. Reģionālā mērogā 2004.–2005. gadā 42,82 % no ziemeļvalstu elektroenerģijas patēriņa pārdeva ar 9. apsvērumā minētās brīvprātīgās ziemeļvalstu elektroenerģijas biržas *Nord Pool Spot AS* starpniecību ([8]). Saskaņā ar Galīgo ziņojumu attiecībā uz šo energoapmaiņas veidu "ražošanas koncentrāciju atsver (…) samērā stabila *līdzvērtīga* ([9]) energoapmaiņas koncentrācija" ([10]). Rēķinot trīs lielākos ziemeļvalstu ražotājus, tā sasniedz 40 % ([11]), kas reģionālā tirgus kopvērtējumā ir apmierinošs līmenis. Toties, aplūkojot tikai Zviedrijas tirgu, trīs lielāko vairumtirgotāju kopējā tirgus daļa, protams, ir lielāka – 2006. gadā tā bija 86 % ([12]). Tomēr jāuzsver, ka Zviedrijas tirgū pastāv konkurence starp trim lielajiem un vairākiem mazākiem vairumtirgotājiem. Turklāt attiecībā uz savienojumiem ar citām ziemeļvalstīm vēlreiz jāuzsver, ka iepriekš minētie pārvades trūkumi (sastrēgumi) nav pastāvīgi, bet tikai īslaicīgi. Tāpēc papildus pašmāju konkurencei Zviedrijas tirgu bieži ietekmē arī ārējās konkurences spiediens, ko izraisa iespēja iegūt elektroenerģiju no citām valstīm. To pastiprina apstāklis, ka Zviedrija, rēķinot procentos no iekšzemes patēriņa, ir trešā lielākā elektroenerģijas neto importētāja Eiropas Savienībā ([13]) un ka ziemeļvalstu starpā netiek iekasēta maksa par pārvadi. Papildus tam, konkurences nosacījumus elektroenerģijas vairumtirdzniecībā būtiski ietekmē arī elektroenerģijas finansiālā tirdzniecība attiecīgajā tirgus zonā, kas apjoma ziņā *Nord Pool* biržā gandrīz divas reizes pārsniedza 2005. gadā ziemeļvalstīs patērētās elektroenerģijas apjomu ([14]) (ja iekļauj arī citus reģistrētos darījumus, piemēram, ārpusbiržas vai tiešo pārdošanu, šis skaitlis vairāk nekā piecas reizes pārsniedza 2005. gada apjomu ([15])). Tehniskajā pielikumā ([16]) šī likviditātes pakāpe ir uzskatīta par apmierinošu, t.i., par tādu, kas kalpo par labi funkcionējoša un konkurētspējīga tirgus rādītāju. Tā kā pastāv cieša saistība starp Zviedrijas vairumtirgu un ziemeļvalstu tirgu, jāpieņem, ka šī likviditātes pakāpe izraisa konkurences spiedienu Zviedrijas tirgū. Galīgajā ziņojumā *Nord Pool* ir ierindots starp "elektroenerģijas vairumtirgiem ar vislielāko likviditāti un efektivitāti" ([17]). Tāpēc šie faktori jāuzskata par norādi uz to, ka vairumtirgū ir tieša konkurence, neatkarīgi no tā, vai to attiecina uz Zviedrijas tirgu vai uz veidojošos reģionālo tirgu.

(14) Ņemot vērā valsts teritorijas izmēru, mazumtirdzniecības uzņēmumu skaits ir diezgan

([1]) COM(2005) 568, galīgā redakcija, 15.11.2005.
([2]) 2005. gada pārskats, 2. lpp.
([3]) Sal. ar 2005. gada pārskatu, 7. lpp.
([4]) Komisijas dienestu darba dokuments, 2005. gada pārskata tehniskais pielikums, SEC(2005) 1448.
([5]) Tehniskā pielikuma 4.1. tabula, 44. lpp.
([6]) Saskaņā ar Galīgā ziņojuma C pielikumu, 338. lpp.
([7]) Sal. ar 9. apsvērumu.
([8]) Galīgā ziņojuma 380. rindkopas 16. tabula, 126. lpp.
([9]) Izcēlums pievienots vieglākai uztverei.
([10]) 424. rindkopa, 141. lpp.
([11]) Tehniskā pielikuma 4.1. tabula, 44. lpp.
([12]) Saskaņā ar Zviedrijas iestāžu sniegto informāciju.
([13]) Galīgā ziņojuma 319. rindkopa, 112. lpp.
([14]) Galīgā ziņojuma 383. rindkopas 17. tabula, 127. lpp.
([15]) Skatīt Galīgā ziņojuma 383. rindkopas 17. tabulu, 127. lpp.
([16]) 44.–45. lpp.
([17]) 581. rindkopa, 193. lpp.

liels ([1]) (saskaņā ar Zviedrijas iestāžu datiem aptuveni 130, no kuriem daudzi piedāvā pakalpojumus valsts mērogā), tāpat liels ir arī to uzņēmumu skaits, kuru tirgus daļa ir lielāka par 5 %. 2004. gada beigās, rēķinot piegādi visām lietotāju kategorijām (lieliem rūpnieciskiem patērētājiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī ļoti maziem komercklientiem un mājsaimniecībām), trīs lielāko uzņēmumu kopējais tirgus īpatsvars bija apmierinoši neliels – 50 % ([2]). Saskaņā ar Zviedrijas iestāžu sniegto informāciju 2006. gadā trīs lielāko uzņēmumu kopējā tirgus daļa Zviedrijas mazumtirgū, rēķinot pēc klientu skaita, sasniedza 43 %. Šie faktori būtu jāuzskata par norādi uz to, ka ir tieša konkurence.

(15) Arī balansa elektroenerģijas tirgu darbība jāuzskata par rādītāju ne vien attiecībā uz ražošanu, bet arī uz vairumtirgu un mazumtirgu. Faktiski "jebkuram tirgus dalībniekam, kurš nespēj savu produkcijas piedāvājumu pielāgot savu patērētāju iezīmēm, var nākties saskarties ar starpību, kas veidojas starp cenu, par kādu pārvades sistēmas operators (PSO) pārdos balansējošo elektroenerģiju, un cenu, par kādu tas atpirks pārprodukciju. Šīs PSO cenas var vai nu tieši noteikt regulators, vai arī cenu noteikšanā tiek izmantots uz tirgu balstīts mehānisms, kurā cenu nosaka citu ražotāju cenu piedāvājumi nolūkā regulēt savu ražošanu, to palielinot vai samazinot (…). Mazajiem tirgus dalībniekiem rodas būtiska problēma, ja pastāv draudi, ka izveidosies liela starpība starp iepirkuma cenu no PSO un pārdošanas cenu. Tas novērojams vairākās dalībvalstīs un varētu kaitēt konkurences attīstībai. Liela cenu starpība var norādīt uz to, ka balansa elektroenerģijas tirgū ir nepietiekama konkurence un ka tajā dominē tikai viens vai divi galvenie ražotāji. Šādas grūtības palielinās brīžos, kad tīkla lietotāji nespēj pielāgot savas pozīcijas pēc iespējas atbilstošāk situācijai reālajā laikā." ([3]) Ziemeļvalstīs ir gandrīz pilnībā integrēts balansa elektroenerģijas tirgus balansējošās elektroenerģijas piegādei, un tā galvenās pazīmes (uz tirgu pamatota cenu veidošana, darījumu pārjaunošana ik stundu, kas sniedz iespēju tīkla lietotājiem koriģēt savus elektroenerģijas tirgus darījumus, un nelielā starpība starp iepirkšanas cenu no PSO un pārdošanas cenu) jāuzskata par norādi uz to, ka ir tieša konkurence.

(16) Ņemot vērā attiecīgā ražojuma (elektroenerģijas) pazīmes un to, ka tās aizvietošanai piemēroti produkti vai pakalpojumi ir retums vai nav pieejami nemaz, cenu konkurencei un cenu veidošanai ir liela nozīme, novērtējot konkurences situāciju elektroenerģijas tirgos. Tas, cik daudz patērētāju nomaina piegādātāju, ir faktiskas cenu konkurences rādītājs un tādējādi netieši arī "dabisks konkurences efektivitātes rādītājs. Ja piegādātāju nomaina tikai daži patērētāji, tas visdrīzāk norāda uz to, ka tirgus funkcionēšanā ir problēmas, kaut arī nevar neņemt vērā ieguvumus, ko rada iespēja noslēgt jaunu līgumu ar sākotnējo piegādātāju." ([4]) Turklāt tas, ka "pastāv galapatērētājiem noteikto cenu regulēšana, viennozīmīgi ir būtisks faktors, kas nosaka patērētāju uzvedību. (…) Kaut arī kontroles saglabāšana varētu būt pamatota pārejas posmā, tā kļūs par aizvien lielāku traucēkli, pieaugot nepieciešamībai pēc ieguldījumiem." ([5]).

(17) Nesenā Komisijas dienestu darba dokumentā ([6]) ir minēts, ka "Zviedrijas elektroenerģijas mazumtirgū ļoti parasta lieta ir tas, ka klienti nomaina piegādātāju. Kopš 1996. gada tirgus reformas kopumā 54 procenti no elektroenerģijas patērētājiem ir vai nu noslēguši jaunu līgumu ar to līdzšinējiem piegādātājiem, vai ir nomainījuši piegādātāju. Kopumā ņemot, uzskata, ka galapatērētāju apgādes līmenī konkurence darbojas." ([7]). Turklāt Zviedrijā gala patērētājiem piedāvātā cena netiek regulēta ([8]), tas ir, cenas nosaka paši uzņēmumi, un to piemērošanai nav vajadzīgs nevienas iestādes iepriekšējs apstiprinājums. Tādējādi Zviedrijā situācija attiecībā uz piegādātāju nomaiņu un galapatērētājiem noteikto cenu regulēšanu ir apmierinoša un uzskatāma par norādi uz to, ka ir tieša konkurence.

([1]) Salīdzinājumam Apvienotajā Karalistē mājsaimniecību apgādes tirgū darbojas seši galvenie piegādātāji, ko lielapjoma patērētāju segmentā papildina vēl nedaudzi uzņēmumi (skatīt Komisijas 2007. gada 26. februāra Lēmumu, ar kuru nosaka, ka 30. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, ir piemērojams elektroenerģijas un gāzes piegādei Anglijā, Skotijā un Velsā, OV L 62, 1.3.2007., 23. lpp.), vienlaikus mazumtirdzniecības uzņēmumu skaits Somijā pārsniedz 60 (skatīt iepriekš minēto Lēmumu 2006/422/EK).

([2]) Tehniskais pielikums, 45. lpp.

([3]) Tehniskais pielikums, 67.–68. lpp.

([4]) 2005. gada pārskats, 9. lpp.

([5]) Tehniskais pielikums, 17. lpp.

([6]) SEC(2006) 1709, 10.1.2007., Pavaddokuments Komisijas paziņojumam Padomei un Eiropas Parlamentam "Gāzes un elektroenerģijas iekšējā tirgus perspektīvas", īstenošanas ziņojums, COM(2006) 841, galīgā redakcija. Šeit turpmāk šie dokumenti attiecīgi saukti "2007. gada Komisijas dienestu darba dokuments" un "2007. gada paziņojums".

([7]) 2007. gada Komisijas dienestu darba dokuments, 158. lpp.

([8]) Tehniskais pielikums, 124. lpp.

IV. **Secinājumi**

(18) Ņemot vērā 8. līdz 17. apsvērumā izvērtētos faktorus, jāuzskata, ka Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punktā paredzētais nosacījums par tiešu konkurenci attiecībā uz elektroenerģijas ražošanu un pārdošanu (vairumtirdzniecību un mazumtirdzniecību) Zviedrijā ir izpildīts.

(19) Turklāt, tā kā nosacījumu par neierobežotu piekļuvi tirgum uzskata par izpildītu, Direktīva 2004/17/EK nav jāpiemēro ne tajos gadījumos, kad līgumslēdzēji piešķir līgumus, kas paredzēti, lai dotu tiesības Zviedrijā ražot un pārdot (vairumtirdzniecībā un mazumtirdzniecībā) elektroenerģiju, ne arī tad, kad tie organizē projektu konkursus minēto darbību veikšanai Zviedrijā.

(20) Šis lēmums ir pamatots ar juridisko un faktisko situāciju laikposmā no 2007. gada jūnija līdz augustam, kā tā ir atspoguļota Zviedrijas Karalistes iesniegtajā informācijā, 2005. gada pārskatā un tā tehniskajā pielikumā, 2007. gada paziņojumā un 2007. gada Komisijas dienestu darba dokumentā, kā arī Galīgajā ziņojumā. Lēmumu var pārskatīt, ja būtiskas izmaiņas juridiskajā vai faktiskajā situācijā norādīs uz to, ka nosacījumi Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punkta piemērošanai vairs netiek ievēroti.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

*1. pants*

Direktīva 2004/17/EK neattiecas uz līgumiem, ko piešķir līgumslēdzēji un kas paredzēti, lai dotu tiem tiesības ražot vai pārdot elektroenerģiju Zviedrijā.

*2. pants*

Šis lēmums ir adresēts Zviedrijas Karalistei.

Briselē, 2007. gada 29. oktobrī

*Komisijas vārdā —*
*Komisijas loceklis*
Charlie McCREEVY